

Pondelok 34. týždňa

Lk 21,14-19

Dve mince

Božie kráľovstvo za dve mince¹

Dá sa kúpiť za peniaze všetko? Skúsenosť nás presviedča neobľomne, že nie. Chýba nám zdravie, pokoj, láska a šťastie, dobrí priatelia. Čo myslíte, koľko asi potom by stálo Božie kráľovstvo?

Začíname posledný týždeň v cirkevnom roku a čítania nám postupne budú predkladať posledné dni sveta, keď príde Kristus ako kráľ sveta. Dnes nás pripravuje na to, aby sme vedeli, koľko stojí Božie kráľovstvo. Ježiš to nepriamo povedal apoštolom pri chráme.

„Veru, hovorím vám: Táto chudobná vdova vhodila viac ako všetci ostatní. Lebo títo všetci dávali dary zo svojho nadbytku, ale ona pri svojej chudobe, dala všetko, čo mala, celé svoje živobytie“ (Lk21,3b-4a).

Čo znamenali v tej dobe dve drobné mince? Asi toľko ako dnes desaťhaliernik. Čo by sme si mohli za to kúpiť? Asi nič, ak by ich nebolo aspoň pol kila. Ale Ježiš videl opak. Chudobná vdova, ktorá vedela, že dáva všetko, čo má, neľutovala aj to málo obetovať pre Boha. Dôverovala mu. My niekedy podľahneme určitej skepse, ak máme urobiť nejakú drobnú vec. Povieme si, že to nestojí ani za námahu, veď na svete sú dôležitejšie úlohy, ktoré treba konať na záchranu ľudí. Omyl! Aj drobná službička, vykonaná s láskou a dôverou pre Boha, je nesmierne cenná v Ježišových očiach. Túžba mať čoraz viac je nebezpečná. A tiež je nebezpečne podľahnúť vedomiu, že som dokonalý kresťan. Až v nebi, ale nie tu na zemi. Nemyslíme si, že stačí každú nedeľu prísť do kostola, podporovať Cirkev a súkromný život mimo kostola je moja vec. Nie. Nedá sa to oddelovať. Majetok, ktorý nás často zväzuje na ceste dokonalosti, má rôzne podoby. Nie sú to len peniaze, ale často postavenie, moc, pýcha, snaha ovládať iných, neresti a veci okolo nás. Svet nás presviedča, že toto potrebujeme, bez toho nie je možný život. Dve mince sú tiež majetok. Skromný, ale vyjadrujú vzťah. Vdova sa ho zriekla. Aký je môj postoj?

V knihe Vianočné príbehy je taká malá vymyslená epizóda, ako Ježiš chodil so svätým Petrom po dedinách. Raz tak zablúdili a po čase natrafili na dedinu. Pýtali si nocľah, ale až v najchudobnejšej chatrči sa našlo miesto pre nich. Ráno, keď sa

¹ Porov.: ŽMIJOVSKÝ, P.: Semestrálna práca z Homiletiky. Spišská Kapitula : 2003.

prebudili, dala im chudobná žena polievku, do ktorej pridala trošku loju. Skôr ako začali jesť, Ježiš vyzval Petra, aby spočítal očka v polievke. Dvadsaťpäť – povedal. A Pán Ježiš vytiahol z vrecka presne dvadsaťpäť zlatých mincí. Jój, ako sa žena naradovala. Hneď bežala kúpiť vzácnym hosťom niečo lepšie. Na trhu ju stretla bohatá žena, a keď sa dozvedela, čo sa stalo, pozvala Ježiša a Petra na obed. Navarila, ako sa patrí. Plné taniere a poriadne naložila omastí. Keď Ježiš vyzval Petra, aby spočítal očka v polievke, ten nemal veľa roboty. Všetka masť sa spojila do jedného veľkého oka. A keď sa najedli, Ježiš vybral zlatý peniaz a dal žene. Tá bola zarazená a Peter sa jej zastal. Lepšie mu chutila masťná polievka, ale Ježiš ho pokarhal. Peter, chudobná žena nám dala z toho, čo už bez tak mala málo, lebo mala dobré srdce, ale táto bohatá žena dala toľko masťi, aby mala čo najviac peňazí. Nie pre dobré srdce, ale pre zisk.

Možno tak sa často správame aj my. Chceme zapôsobiť, akí sme, ale iba na ľudí. Boh, ktorý príde na konci časov, vidí do hĺbky nášho vnútra. Máme si vytvárať poklady v nebi, ale ako? Tým, že už dnes môžem si kúpiť nebo. Nemusíme sa stať žobrákmi, vyzliecť sa donaha ako svätý František z Assisi. Byť oslobodení od majetku znamená dôverovať Bohu, aj keď prídu ťažkosti. Chudoba neprekvapí tých, čo sú otvoreného srdca k Bohu, ale tých, ktorí ho skladajú do majetku.

Božie kráľovstvo je nezaplatiteľné, ale stojí presne toľko, koľko máš, aj dve mince. Kúp ho a budeš mať nebo už tu na zemi.

Amen.